

הדוב המתאבל

פינלנד

יום אחד לא מצא השועל טרף לארוחת הערב שלו. הוא לא רצה ללכת לישון רעב והתלבט מה עליו לעשות עכשיו, כשבמקרה פגש את הדוב. הדוב המסכן איבד את אישתו הדובה לפני ימים אחדים וחיפש עכשיו את מי שיוכל ליבב על מותה. רק יצא מהמערה שלו כשראה את הזאב מתקרב אליו. "לאן פניך?" שאל הזאב. "אני הולך לחפש את מי שיתאבל על מות אישתי" ענה הדוב. "אני אייבב לך עליה" הציע הזאב. "ואתה יודע ליבב?" "בוודאי, ידידי, בוודאי" ענה הזאב. אך הדוב רצה קודם לשמוע את היבבה, כדי להיות בטוח. הזאב התחיל מיד בשירה שלו "הוּוּ!, הוּוּוּ!" ועשה רעש כזה שהדוב סתם את אוזניו בכפיו ביקש שיפסיק. "אינך יודע איך לעשות זאת. לך מכאן" אמר. קצת יותר רחוק הוא ראה ארנבת ששכבה בתעלה. כשזו ראתה את הדוב, קמה ושאלה מדוע

הוא כל כך עצוב. הדוב סיפר על האובדן שלו ועל חיפוש של חיה שתעזור לו להתאבל כהלכה. הארנבת מיד הציעה את עצמה, אך הדוב ביקש שוב לבדוק את כישוריה. "פיפ, פיפ, פיפ" זימרה הארנבת. קולה היה חלש כל כך שהדוב בקושי יכול היה לשמוע. "זה לא מה שדרוש לי" אמר "שלום לך!"

ועכשיו הדוב פגש את השועל וגם הוא שאל על הבעיה שלו. "אני מחפש מתאבל על אישתי" סיפר הדוב.

"הו, קח אותי" קרא השועל, והדוב הביט עליו ושאל "ותדע לייבב טוב?" "כן, נהדר" קרא השועל "רק תקשיב" והוא התחיל לייילל "הו, הו, הו!" האופה המפורסמת, הטווות הנהדרת, בעלת הבית הטובה נלקחה מבעלה הנאמן! הו!, הו!, הו!" "בסוף מצאתי מי שיודע להתאבל כמו שצריך" אמר הדוב והוביל את השועל למאורתו, שם שכבה הדובה המתה על מצע של אזוב. אך זה לא התאים לשועל. "כאן במאורה לא ניתן לייבב כפי שצריך" אמר "לח כאן מדי. צריך לצאת לרחבת היער" אמר. הדוב לקח את גופת הדובה לרחבת היער ובעצמו חזר למאורה כדי לבשל דייסה עבור המתאבל והמייבב שלו. מדי פעם

הקשיב, אך לא שמע כל יבבה. בסוף עם מצקת
הדייסה ביד עלה לרחבה ושאל "מדוע אינך מייבב,
ידידי, מה קורה כאן?"
השועל שבמקום לייבב התחיל לאכול מבשרה של
הדובה ענה "נשאר רק הרגליים והשוקיים. תן עוד
כמה דקות והכל ייגמר". הדוב כעס נורא ורצה
לתפוס ולהעניש את המנוול, אבל השועל התחמק
בין רגליו והתחיל לברוח. הדוב לא יכול היה לרוץ
מהר כמוהו ורק זרק אחריו את המצקת עם
הדייסה. המצקת פגעה רק בקצה זנבו של השועל,
ומכן בא לכל השועלים כתם לבן בקצה זנבם.